

Stigar

Såhär i hösttider är det många som letar sig ut i skogen för att plocka svamp och bär. Man går längs kända stigar och följer dem för att hitta det där speciella svampstället. Det jag tycker är det mest fantastiska med att gå längs en stig är att någon har gått där före mig. Någon före mig visste också att svamparna växte på just det där stället. Någon före mig har gjort det lättare att hitta vägen. Det slår mig att det är ett lätt sätt, och man går där i trygg förvisning om att stigen leder dit man vill. Jag tar vara på andra människors erfarenheter när jag går i deras fotspår.

Det bästa är förstås när någon är med mig ute i skogen och kan leda mig på bara de rätta stigarna. Då behöver jag ju inte leta mig fram utan kan få hjälp där det delar sig. En stig är på ett sätt ett slags erfarenhetsutbyte mellan generationer. Ett utbyte som kan ske utan att man träffar den som gått före. Men visst är det så att man får ut mer av ett möte med en människa som har gått där förut. Man lär sig en hel del av dem som trampat stigar i många år. Som barn är det ju så att man litar på att den vuxne hittar vägen. Man är villig att lära sig av den äldre. Men gradvis, i och med att man blir mer självständig, så börjar man ifrågasätta den vuxnes vägval. Man vill hitta egna vägar och göra egna erfarenheter.

Det är förstås oerhört viktigt. Nyfikenheten hos den som vill vika av och leta vid sidan av stigen ska man inte underskatta. Den som redan har mångårig erfarenhet av stigen kanske ropar att det kan vara farligt där i det okända. Det kan finnas gropar som man inte ser och om man går för långt bort riskerar man att gå vilse. Ibland vill jag bara följa min egen näsa och gå dit där det inte finns några stigar. Jag vill se om det finns ett svampställe utanför stigen. Det finns ju en möjlighet att hitta det, som ingen före mig har hittat. Det kanske till och med är på det sättet att det blir en ny stig där jag går. En ny stig, som någon annan efter mig, kan följa.

Visst är det spännande att prova nya stigar ibland och det är ju inte säkert att den där stigen som alla vill att jag ska gå är den rätta. Det kanske inte finns någon stig som är helt rätt och det kanske inte finns någon som är helt fel. Det som är rätt för någon är kanske fel för någon annan. Det kan till exempel bero på om man letar efter kantareller eller Karl-Johansvamp.

En del stigar är väl upptrampade, raka och lätta att följa medan andra är smala och slingriga och ibland svåra att finna. Men hellre en smal och krokig stig än en som leder rakt åt helvete.

Lars Frisk

teologistuderande IT-tekniker, Västanfors Västervåla församling